

ANGLICKO - ČESKÉ
GYMNÁZIUM
AMAZON

**HOMELAND
HEARTS**

**HANDBOOK
JU3C**

Anastasiya Melnyk, Žaneta Levíčková, Patricie Valíčková, Adéla Slavíková, Anna Šimáková,
Aneta Žarikova

Úvod

Hned na začátku projektu jsme si rozdělily práci, aby organizace a celková realizace projektu byla jednodušší.

Rozhodly jsme se projekt zpracovat formou videa, ve kterém se naší zvolené osoby zeptáme na několik otázek z osobního i pracovního života. Video bude v anglickém jazyce.

Anastasiya Melnyk, která byla hlavou celé naší skupiny a ručila za naši práci, měla na starosti organizaci celé práce, dohled a napsání handbooku, zpracování otázek pro rozhovor s vybranou osobností a pomoc s dokumentací rozhovoru.

Patricie Valíčková měla na starosti zpracování otázek a dokumentaci celého rozhovoru. Poskytla techniku potřebnou pro natočení videa.

Žaneta Levíčková vybrala právě Osmanyho Laffitu. Byla také pravou rukou Anastasiye, dohlížela a pomáhala s celkovou organizací práce, handbookem, taktéž se zpracováním otázek a i se samotným interview, také je nutno uvést, že byla hlavní komunikační linkou s naší vybranou osobou.

Aneta Žariková se postarala se Žanetou o interview v angličtině a pomohla nám s otázkami, které hlavně se Žanetou vymýšlely.

Anna Šimáková, která už bohužel není studentkou naší školy, měla na práci střih celou úpravu videa, za což jí patří velký dík.

Adéla Slavíková měla na starosti větší část handbooku a zajistila dokumentační prostředky, bez kterých bychom se neobešly.

Celkově jako skupina jsme byly spokojené s rozdělením práce a každý člen ji vykonával dobře a dle svých možností.

Osmany Laffita

Osmany Laffita, celým jménem Osmany Rodriguez Laffita, se narodil 10. března 1965 v hlavním městě Kuby, Havaně. Je známým módním návrhářem působícím v České republice. K návrhářství směřoval od poměrně útlého věku, kdy se projevil jeho talent pro kreativní myšlení a práci s látkou. Ještě na Kubě vystudoval uměleckou akademii San Alejandro v Havaně. Poté působil jako redaktor kubánského módního časopisu. Nebyl jedinou známou osobností v rodině, jeho teta Celina González byla zpěvačka lidové kubánské hudby.

V roce 1987 se přestěhoval do Československa nejen kvůli své homosexuální orientaci, která na Kubě nebyla akceptována. U nás je známý nejen návrhářstvím, ale také svým milovaným domácím mazlíčkem, který je pro mnohé překvapením, jelikož se jedná o tygra jménem Bagheera. Bohužel ale před pár měsíci zemřel a my jsme ho tedy neviděly. Jako návrhář není známý jen v České republice, ale zúčastnil se několika zahraničních fashion weeků. Navštívil fashion week v New Yorku, Paříži a Miláně. Je známý především pro svoji extravaganci. Přesvědčily jsme se o jeho talentu právě na jedné z jeho módních přehlídek.

Osmany je velice oblíbený u médií. Diváci ho mohli zaregistrovat v reality show Výměna manželek, kde ukázal svůj luxusní dům a dřívější hvězdárnu. Avšak nebylo to jeho první a myslíme, že ani poslední show, taktéž je uveden v Who is Who 21. století díky svým úspěchům v české módě.

Osmanyho Laffitu jsme si vybraly z důvodu jeho zajímavého příběhu a naší lásky k módě. Zaujal nás jeho příběh a rozhodly jsme se ho převyprávět. Podlé nás se jedná o příběh silné osobnosti, která se nedala zlomit vlastní zemí ani rodinou a šla za svým snem a můžeme říci, že dosáhla úspěchu ve své oblasti.

Interview

Žaneta: Nejdříve ze všeho bychom chtěly poděkovat Osmanymu Laffitovi, že se zúčastnil našeho školního projektu Homeland Hearts. Na začátek poprosím Osmanyho, aby se krátce představil.

Osmany: Moje jméno je Osmany, jsem původem z Kuby a žiju tady v České republice už dlouhou dobu a moje profese je módní návrhář.

Aneta: Kdy jste se přestěhoval do České republiky a jaké byly důvody?

Osmany: Přestěhoval jsem se do České republiky v roce 1987. Když jsem sem přijel poprvé, tak jsem přijel studovat hudbu, nepříjel jsem jako módní návrhář. Přijel jsem studovat, ale cítil jsem, že to není to, co chci. Takže jsem ukončil školu a začal pracovat, ale normálně ve fabrice. Můj život se totálně změnil, protože to byl moment, kdy jsem začal pracovat v módní sféře, ale byla to profese, kterou jsem studovat na Kubě v umělecké akademii předtím, než jsem se přestěhoval sem, to byl vlastně důvod proč.

Aneta: Potom, co jste se sem přestěhoval, co bylo nejtěžší na českém jazyce, jak jste se ho naučil?

Osmany: Pro mě to bylo velmi složité, jazyk je velmi složitý, obecně pro mě jazyky jsou velmi těžké, můj mateřský jazyk je španělština, ale mluvím velice špatně španělsky. Mám problémy s jazykem, ale nelámu si hlavu a mluvím, jak můžu. Ale český jazyk byl, teda je, velmi, velmi složitý. Pravopis, výslovnost je strašná.

Žaneta: A gramatika.

Osmany: Ano, ale je to potřeba, žiju tady už dlouhou dobu, takže pro mě je to potřeba umět mluvit česky, takže se pokouším, mluvím tak jak mluvím, není to moc dobré, ale je to vtipné.

Žaneta: Takže jste prakticky odpověděl na mojí otázku, co byl začínající moment Vaší kariéry. Jak jste se stal celebritou v České republice?

Osmany: Já si myslím, teda já se necítím jako celebrita, protože vy říkáte, že jste celebrita pokud Vás zná celý svět. Ale tady ano, v České republice jsem velice známý, ale vlastně to bylo tak, že když jsem začal a stal jsem se známý jako osobnost, víte já si myslím, že je to mým charakterem jsem velice otevřený a veselý a to způsobuje to, že si mě lidi pamatují, že si pamatují, kdo je to Osmany Laffita a taky lidi milují mojí práci, to je vlastně důvod, proč jsem

se stal známý, což není tak dobře, protože, když se stanete „celebritou“, jak říkají Češi, tak musíte přestat dělat hodně věcí co máte rádi, musíte všechno uchovávat v tajnosti, protože všichni se zajímají o to co děláte.

Aneta: Takže teď vytváříte módu. Jste spokojený se svojí prací a bylo to vždycky vaším snem, když vzpomínáte na svoje dětství?

Osmany: Ne ani bych neřekl, protože když jsem byl dítě, nebo když jsem studoval, myslel jsem si, že budu doktor, chtěl jsem studovat medicínu, ale ne protože miluju medicínu, ale protože, když jsem byl malý, tak jsem neustále byl v nemocnici a cítil jsem se tam jako doma. To byl hlavní důvod, proč jsem uvažoval o studiu medicíny. Moje mamka říkala, že jsem blázen a že to nezvládnou a byla to pravda. Pokaždé, když jsem kreslil, vybarvoval nebo vyráběl něco, proto když jsem šel na střední, tak jsem šel na uměleckou školu, a to mi otevřelo dveře.

Žaneta: Být umělcem je podobné jako být módním návrhářem?

Osmany: Pokaždé, když jsem pozoroval svojí mamku, jak vytváří oblečení pro mě nebo moje bratry, tak jsem to začal mít rád, snažil jsem se taky něco vytvořit, tak to bylo to...

Aneta: Byla to pro Vás inspirace.

Osmany: Ano, byla pro mě velkou inspirací.

Žaneta: To je zajímavé. Uvažujete nad svojí kosmetickou řadou něco jako šampony nebo možná úplně jinou práci?

Osmany: Ne nemyslím si, předtím, když jsem pracoval ve fabrice, tak jsem vyráběl pneumatiky do aut, to bylo něco jiného v mé kariéře. Taky jsem vyráběl obuv, to bylo dobré, protože teď znám všechny techniky...

Žaneta: Dámskou obuv?

Osmany: Dámskou i pánskou, pracoval jsem s tím, ale nemyslím si, že bych dělal něco jiného kromě módy, není to pro mě. Můžu si to vyzkoušet dělat něco jiného, ale nepracoval bych v jiné oblasti.

Aneta: Potom co tu bydlíte, jaké jsou největší kulturní rozdíly a zvyky lidí v České republice a na Kubě?

Osmany: Je to velký rozdíl, protože, víte, Kubánci jsou blázniví, šťastní a neberou si problémy blízko k srdci, když Kubánci mají problémy tak „mañana“, na všechno je čas. Kubánci jsou velice šťastní, vždy tancují a zpívají si. Češi jsou více uzavření, více seriózní, všechno mají naplánované, je to velký kontrast mezi Kubánci a Čechy, ale je to v pořádku, já si myslím, pokud žijete tady v České republice, musíte si přizpůsobit svůj život pod český způsob, samozřejmě, že žiju svůj život jako Kubánc, ale respektuji český životní styl, takže je to takhle.

Žaneta: Co je ten důvod, proč Češi mají takový charakter? Je to počasím nebo možná historií?

Osmany: Ne, já vlastně nevím, pamatuji si, jak mi všichni říkali, že důvod je komunismus, ale já si myslím, že to není pravda, protože na Kubě je stále komunismus a všichni jsou šťastní, takže to není komunismem, je to uvnitř Čechů, Češi jsou, jak to říci, dnes mladí lidé jako vy jsou šťastnější, ale staří lidé, když jsem přijel jsem v roce 1987, všichni byli vážný a uzavření a je to stejné i s módou, lidi nezkoušeli něco nového, ale teď krůček po krůčku se otevírají a je to lepší.

Žaneta: Ano, souhlasím a stejné je to s jazyky, teď lidé víc mluví anglicky a chtějí se naučit něco nového a mladí lidi mluví plynule třemi nebo více jazyky.

Osmany: Ano, ano.

Žaneta: Stýská se Vám po Kubě a Vaší rodině? Jste s nimi v kontaktu?

Osmany: Když jsem tady, tak bych neřekl, že se mi, jak jste to řekla...

Žaneta: Stýská.

Osmany: Nestýská se mi moc, protože já bydlím tady, jak můžete vidět, tak jsem udělal můj dům trochu kubánský, jako malá kolonie, podle mého stylu, ale jezdím na Kubu každý rok.

Žaneta: Na Vánoce?

Osmany: Na deset dní a je to pro mě v pořádku, protože když jsem tam deset dní, tak se už chci vrátit do Česka. Moje mamka přijela sem a pořád s ní zůstávám v kontaktu. Stýská se mi po oceánu, nemůžete tady plavat a není tady to sluníčko.

Žaneta: A Vaši rodiče, nebo rodina nechtějí bydlet tady, přestěhovat se?

Osmany: Ne, moje mamka přijela na prázdniny a hned se vrátila zpátky.

Aneta: Žijete tady už téměř třiceti let, byl mezi tím nějaký moment, kdy jste si uvědomil, že Česká republika je pro Vás domovem?

Osmany: Já se necítím jako Čech, nemyslím si, že bych jím někdy mohl být, ale je pravda, že teď je můj domov tady v České republice, žiju tady už třicet let, takže tady žiju víc než polovinu svého života. Prožil jsem tady víc času než na Kubě, a je to můj domov, ale jak jsem už řekl, vždy budu Kubánec.

Žaneta: Můžete si vzpomenout na nějaký vtipný/trapný moment nebo historku, když jste se přestěhoval do České republiky a neuměl jste jazyky?

Osmany: Myslím si, že je docela vtipné, když jsem přijel, tak my měli na Kubě jen sprchu a poprvé, kdy jsem byl ve vaně, bylo tady v České republice. Nevěděl jsem, jak se používá. Vylil jsem šampón do vody a odešel jsem do kuchyně, když jsem se vrátil tak celá podlaha byla od pěny. Říkám „Ó můj bože.“ Zavřel jsem kohoutek a vlezl do vany a všechna voda vyšplouchla ven. Ups.

Žaneta: Na Kubě dodnes nemají vany?

Osmany: Ne, některé koloniální domy je mají, ale všechny moderní domy mají sprchy.

Jiná veselá historka je to, že když jsem poprvé měl vepřo-knedlo-zelo, šel jsem do restaurace a objednal si to. Začal jsem jíst knedlíky rukou, protože jsem si myslel, že je to chleba. Všichni se na mě koukali jako na neandrtálce.

Žaneta: A chutnalo Vám?

Osmany: Ano, já mám rád českou kuchyni, ale je velmi těžká, my jí nejíme moc, spíše salát.

Aneta: A vaříte tady kubánskou kuchyni?

Osmany: Ano vařím, ale třeba jednou za měsíc, my máme fazole a vepřové a je to taky těžké.

Aneta: Něco jako tacos?

Osmany: Ano, něco jako mexická kuchyně nebo latinskoamerická kuchyně. Ale Guy vaří výborně francouzskou kuchyni.

Aneta: Nakonec bych se chtěla zeptat: Co je nejlepší věc na tom být módním návrhářem?

Osmany: Myslím si, že nejlepší je to, že se vaše práce neustále mění, váš styl se neustále mění, nejste, jak to říct, v jedné pozici. Každý den přináší něco nového. Musíte vymýšlet něco nového a to je dobře, protože, když jste v továrně a vyrábíte pneumatiky, tak je to vždy stejné, vyrobí pneumatiku, vyrobí pneumatiku, ale v módním průmyslu máte mnoho nových věcí na výrobu, sklo, krystal, bižuterii, to je zábavnější a lepší.

Aneta: Takže svoboda.

Osmany: Ano, jsem šťastný, že jsem módní návrhář.

Aneta: Děkujeme Vám ještě jednou za rozhovor a za to, že jste si na nás udělal čas.

Osmany: Děkuji Vám za interview a doufám, že lidi mi budou rozumět, protože můj jazyk není ideální.

Žaneta: **Tady to není slyšet a zeptám se Žanet co to je.** Bylo to vážně dobré.

Aneta a Žaneta: Děkuji

Přeleženo originálně z angličtiny.

Postup práce

Jak už jsme podotkly, rozdělily jsme si práci hned na začátku a rychle jsme se do samotného projektu pustily. Většinu práce jsme stihly ještě před prázdninami, jelikož jsme věděly, že pak to bude mnohem těžší.

Pro lepší komunikaci jsme vytvořily skupinu na sociálních sítích, kde jsme sbíraly informace a plánovaly celý projekt.

Popravdě, když jsme naší osobě psaly e-mail ohledně projektu, tak jsme ani nemyslely, že by nám Osmany odepsal. Po několika dnech nám ale odepsal a rád se s námi do projektu pustil.

21. června 2018

Tohoto dne jsme se sešly v kavárně nedaleko školy a věnovaly se vymýšlení otázek.

26. června 2018

Díky sociálním sítím a hlavně Facebooku, jsme vyrazily na přehlídku zimní kolekce 2018/2019. Přehlídka se konala v Champagne Lounge baru nedaleko Pařížské ulice. Musíme říci, že jsme byly nadšené. Jednalo se o velice pěknou kolekci a měly jsme možnost se s návrhářem poprvé setkat osobně.

Žaneta a Aneta si ještě stihly dokončit otázky a zbývalo už jen interview.

28. června 2018

Nastal den D, kdy jsme se ráno sešly na Hlavním nádraží a společně s kamerami vyrazily za Osmanym Laffitou do jeho hvězdárny v Nižboru.

Cestou nás provázela nervozita a zvědavost. Guy, Osmanyho manžel, nás vyzvedl přímo na nádraží a odvezl do jejich domu. Celkový interiér i exteriér byl nádherný. Na uvítanou k nám vyběhli dva psi. Později jsme zjistily, že oba milují zvířata a dříve chovali slepice, klokany i pávy. Interiér byl v kubánském stylu a mohly jsme vidět i exponáty z antikvariátu. Samotní majitelé jsou velice milí a vstřícní. Interview podle nás skončilo dobře a byly jsme spokojené s natočeným materiálem. Guy nás odvezl zpět na nádraží a musíme říci, že se jednalo o výbornou zkušenost a nezapomenutelný zážitek.

Později jsme na projektu pracovaly jen pomocí sociální sítě.

Reflexe

Projekt jsme zorganizovaly dobře a celková organizace a domluva byla na výborné úrovni. Díky projektu jsme měly možnost se seznámit osobně s Osmanym Laffitou a jeho manželem Guyem Pascalem Gheysensem. Navštívily jsme jejich dům, přesněji hvězdárnu v Nižboru. Až na malé neshody, jako slabší dokumentace a termíny odevzdání, bylo všechno v pořádku a myslíme, že můžeme prohlásit, že projekt jsme si užily a nasbíraly mnoho nových zkušeností. Chtěly bychom ještě jednou poděkovat Osmanymu a Guyovi a všem, kdo se na projektu podíleli, protože dle našeho názoru odvedli výbornou práci.

Fotografie

Přehlídka v Champagne Lounge

Cesta do Nižboru

Menší obyvatelé domů

Cesta do Nižboru

Fotografie z interview

Zimní kolekce 2018/2019 - https://www.facebook.com/pg/osmanylaffita/photos/?ref=page_internal